چهل خصلت نیکو وجود دارد که برترین آنها، به عاریت دادنِ بُزِ شیرده می باشد تا از شیرش استفاده کنند. هرکس به امید ثواب و با ایمان به پاداشی که وعده داده شده، یکی از این خصلت های نیک را انجام دهد، الله متعال به پاسِ آن، او را وارد بهشت می گرداند.

از ابومحمد عبدالله بن عمرو بن عاص رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أَرْبعُونَ خَصْلةً: أَعلاها منِيحةُ الْعَنْزِ، ما مِنْ عامَلٍ يعملَ بِخَصْلَةٍ مِنْها رجاءَ ثَوَابِهَا وتَصْدِيقَ موْعُودِهَا، إِلاَّ أَدْخلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجنَّةَ»: «چهل خصلت نیکو وجود دارد که برترین آنها، به عاریت دادنِ بُزِ شیرده می باشد تا از شیرش استفاده کنند. هرکس به امید ثواب و با ایمان به پاداشی که وعده داده شده، یکی از این خصلت های نیک را انجام دهد، الله متعال به پاسِ آن، او را وارد بهشت می گرداند».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

رسول الله صلی الله علیه وسلم امتش را به نیکی کردن تشویق نموده و به چهل خصلت اشاره می کند؛ همه ی آنها را مبهم گذاشته و تنها یکی از آنها را ذکر می کند که البته برترین آنها می باشد؛ و آن عبارت است از اینکه انسان بزی داشته باشد و آن را به فقیری بدهد تا از شیر آن استفاده کند. و چون نیازش برطرف شد، آن را به صاحبش بازگرداند؛ و به این ترتیب این اعمال اندک و زیاد را یادآور می شود تا مردم در عمل نیک با هم رقابت کنند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3558